

חילים לזכרו של חברנו לעבודה - אלכס שיינמן

זכיתי לקבל את אלכס לעבודה ב-NDS וגם להיות מנהלו בשנותיו האחרונות. ברצוני להתחיל בסיפור מיומו הראשון של אלכס בעבודה. זה היה ביום ט"ו בשבט תשנ"ז, ובאותו יום יצאו כל עובדי NDS לנטיעות. על תכנית הנטיעות שכחתי לספר לאלכס כשקבענו את התאריך לתחילת עבודתו. אלכס הגיע לבוש בקפידה, מוכן להתחיל את יומו הראשון ברצינות רבה. הוא היה נבוך מאוד כשהתברר שעולים על אוטובוסים ונוסעים ליער. הסתבר שהתייחסותו הרצינית לעבודה לא הייתה רק ביום הראשון. זה היה אופיו של אלכס בכל שנות עבודתו ב-NDS: רציני, קפדן על עצמו, מכבד אחרים, וצנוע.

סמלי הדבר שאלכס התחיל לעבוד בט"ו בשבט, שהוא כידוע ראש השנה לאילנות. במסכת ראש השנה משנה א' מובאת אחת המחלוקות בין בית שמאי ובית הלל: "באחד בשבט ראש השנה לאילן כדברי בית שמאי, בית הלל אומרים בחמשה עשר בו". כמו לשאר המחלוקות בין בית שמאי ובית הלל, גם למחלוקת הזו בדבר התאריך של ראש השנה לאילנות ישנם שורשים עמוקים¹. אולם, בצורה פשטנית כמו במקרים אחרים, ניתן לומר

1 דיון מעמיק בסוגיה זו אפשר למצוא בשיעורו של הרב מרדכי אלון לט"ו בשבט תשס"ב
http://www.kerenyishai.org/shiur_hebrew_doc/yitro62.doc

ששורש המחלוקת נובע מההקפדה הפרוצדוראלית של בית שמאי מול הגישה המעשית של בית הלל.

המחלוקות הללו בין בית שמאי ובית הלל מלוות אותנו לאורך כל המשנה ומסמלות שתי גישות שרק לעתים רחוקות אנו יכולים למצוא גישור ביניהן. אבל כזה בדיוק היה אלכס: דייקן וקפדן בעבודתו מצד אחד, ומצד שני עוזר ותומך באחרים. אלכס נהג כבית שמאי לגבי עצמו, וכבית הלל לגבי אחרים.

ראויה לציון צניעותו הרבה של אלכס. תפקידו כמהנדס I&T חייב אותו לעתים קרובות למצוא את הפגמים בעבודתם של אחרים. כשנתקל בבעיה כלשהי, גישתו הראשונית הייתה: "אולי אני טעיתי בבדיקה", ורק אחרי שהיה בטוח לחלוטין שנתקל בבעיה אמיתית, היה ניגש לחברו, והיה ברור לשניהם שהמטרה היא לעזור ולהעמיד מוצר יותר איכותי.

עזרה לאחרים בעבודה הייתה תכונה בולטת של אלכס. רבים באו אליו כמומחה וכמקור ידע, ותמיד הוא הקדיש את כל הזמן הנחוץ להסברים מפורטים. לא שמעת מאלכס: "ואידך זיל גמור", כי כלפי עצמו הקפיד כבית שמאי, והיה ברור שאם מישהו בא להתייעץ איתו הוא ראוי לתשובה מלאה.

בזכות התנהגותו כלפי אחרים הוא גם זכה ליחס של כבוד מאחרים, ומכל הכיוונים הגיעו בקשות ש"אלכס יעבוד על הפרויקט שלי". כי דייקנותו וקפדנותו היו לשם דבר.

אלכס הגיע אלינו בטי"ו בשבט, ונפרדנו ממנו בראש חודש אדר. בראש חודש אדר ציינו גם את "יום המשפחה". ואכן אלכס היה איש משפחה למופת. דאגתו למשפחתו, ובעיקר גאוותו בה ניכרו היטב. חבריו הכירו אותו כאיש שלא הרפה במלים אבל בנושא אחד לא חסך: לספר על בנותיו ולהתגאות בהם.

קשה לנחם משפחה על אובדן שכזה. את אלכס אהבו חבריו לעבודה, ומשפחתו יכולה להתגאות בו כשם שהוא התגאה בהם.

יהי זכרו ברוך

דוד קלזנר